

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Maročinino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 116.

V Ljubljani, v torek 23. maja 1893.

Letnik XXI.

Tržaške razmere.

V Trstu, 20. maja.

„Brezumni, brez spoznanja,
V temoti ste, in brez srca;
Krivica vaša — straši.“

Psalm 81.

Poitaličevanje tržaške okolice je že stara reč. Organi v to poklicani so osobito pri magistratu v službah; kjer pa ti ne zadostujejo, dobé se drugi, mej temi ne malo število izdajic. Ako sploh kje, velja v Trstu pregovor: „poturica hujša od Turka!“ Sredstva za poitaličevanje okolice dobra so, kakoršnakoli, da le služijo svojim namenom. Izmed vseh pa je najprvo šola, koja na tihem dela na to, da se hitro, kakor mogoče, povsod razlega „la dolce lingua del Dante“.

Kdor je kedaj pogledal v šole okoličanske, reči mora, da niso vzgledne, da rabim najmilejši izraz, o nekaterih pa bi moral usravnost reči, da so „unter aller Kritik“.

Slovenska duhovščina se je vedno branila poitaličevanja v šolah in se še brani. Kdorkoli le nekoliko pozná razmere, uvideti mora, da je temu res tako. Pravemu napredku v šolah bila je slovenska duhovščina vedno zaščitnica, branila pa se je umetnemu raznarodovanju, ki mora konsekvntno pripeljati slovensko ljudstvo do časne in večne nesreče.

Vsi pravi pedagogi vseh časov priznali so, da se mora otrok vzgojevati v svojem materinskem jeziku; kdor noče tega pripoznati, ne zasluži niti imena pedagog.

Ako pa je toliko važen že drugi pouk v šoli, koliko važnejši mora biti verouk, ki ima biti odločilen za celo časno in večno življenje! Slovenski duhovniki v okolici so kmalu uvideli, da poleg narodnosti trpi tudi vera; slovenski otrok v poitali-

jančevalnih šolah se res nauči kakih molitvic, ali drži jih kaj malo v spominu, to pa zato, ker mora otrok nauke dobre matere ter molitve mladostnih prvih dnij popolniti v šoli v istem jeziku, v katerem ga je učila mati.

Skušnja učí, da so taki nauki, popolnjeni v šoli v materinskem jeziku, obvarovali že marsikôga časne in večne nesreče. Kaj pa naj rečemo o krščanskem nauku v tujem jeziku? Kako hitro in kako rad izgine iz mlade duše, ker ni prišel in ni mogel priti v kri in meso!

Da je treba baš krščanski nauk učiti v materinskem jeziku, spoznali so tudi višji krogi po gimnazijah, kjer se vse drugo poučuje v tujem jeziku, ter dovolili, da se poučuje krščanski nauk v materinskem jeziku. Tako se godi menda še danes po nekod na nenemških krajih po Avstriji, dasitudi je učni minister zagrizen Nемец.

Neki odlok c. kr. namestništva v Trstu se je nekđaj glasil, da sme duhovnik v laških razredih s slovensko dečo učiti poslednjo tudi v materinskem jeziku, dokler se ta ne nauči italijanščine. Slovenski duhovniki po okolici so se tega tudi držali, ker jim je bil na srcu le napredek v verouku, kako pa se godi s slovenskimi otroci v laških šolah po Trstu, o tem ne vprašajte.

Razmere med magistratom in slovensko duhovščino so znane. Magistrat bi najrajši videl, da bi se slovenska okoličanska duhovščina nadomestila z laško; ker pa to absolutno ni mogoče, skrbi pa na drugi strani za dosego svojega ne baš častnega smotra. Sedaj dokler še okolica ni povsem laška, treba je duhovnikov, ki znajo za silo tudi slovenski, ali pa takih, ki bodo sicer Slovenci, ali bodo plesali po magistratovi godbi.

Da je tudi poslednje mogoče, učí nas skušnja. Kako pa naj magistrat pride do svojega smotra? Do sedaj je že poskušal, kjer je najbližje mesta, v

Rojanu. Se nam je v spominu g. kapelan Škrbec, kojemu magistrat nad pol leta ni hotel plačati beliča poštno zaslužene plače. Uzrok je bil, — so dejali, — da ni znal italijanščine za prvi „laški“ razred, v katerem je bil le jeden otrok res laških starišev, vsi drugi pa Slovenci.

Pri magistratu so dobro znali za odlok namestništva, da sme v tem slučaju tudi slovenski poučevati, a zmenili se niso za to nič, in tudi če g. kapelan res ne bi bil znal dovolj laškega jezika, bi mu ne bili mogli nič; ali zajec tiči za drugim grmom.

Laška gospôda pri magistratu ni hotela drugzega, kot vplivati na pristojnem mestu, da naj se drugokrat postavi, — recimo, — „magistratov ljubljencek“ za kapelana v Rojan. Gospodje pri magistratu naj nikar ne mislijo, da smo tako nezreli, da bi tega ne spoznali, če tudi nismo advokati. Saj tudi znamo, da se neki gospod, ki je posebno dobro vpisan pri magistratu, že veseli, da dobi rojansko farno kar brez truda.

Znamo tudi, da v prihodnje ne bo prišel kak dober narodnjak v tržaško okolico, ker takega se bo magistrat kot patron ogibal z vsemi štirimi. Pač je to „čuden patron“, čuden tembolj, ker v palači na velikem trgu gospoduje znana židovsko-liberalna klika, ki bi vse Slovence najrajši požrla. Slovenska duhovščina mora pač često čutiti mrzlo burjo, ki jej piha od strani magistratove, ako pa prosi kje pomoči zoper samooblastno postopanje sovražne gospôde, dobi odgovor: „Pomagajte si sami, kakor veste in znate!“

Spomenica, poslana ekselenci Rinaldiniju, je pač glasen opomin na nezuosne razmere v zadnjih časih; črv se krivi, ako ga pohodiš, človek naj bi se dal mirno teptati?! Može, ki so od začetka svoje moške dôbe do sive starosti neumorno delovali za vero in narod pod zastavo dvoglavega orla,

LISTEK

Prah in pepel.

Spisal P. L. Coloma. Prevel Basnigoj.

... in če bi se moj sin ne odločil za nikakov poklic, prisilil bi ga, da se učí rokodelstva. Tako ne bi zapravljal mladosti s postopanjem. Tudi mora znati toliko, da si dostojno prisluži vsakdanji kruh. Danes sem res bogataš. Pa kdo ve, kaj bode jutri.“

Odlomek iz pisma dopisatelja.

Otrok sem bil še, ko sem videl prvič Manola H. Dvanajst let sem imel. Bival sem tedaj kot gost v rojstni hiši svojega prijatelja Ferdinanda, katerega sem ljubil med vsemi sošolci najbolj. Ferdinandov starejši brat je bil zelo prijatelj z Manolom. Nekoč naju popelje seboj na Manolov krasni grad, da bi bi nama pokazal velikega leva, doma iz peščene Sahare.

Ko smo dospeli na ravnico pred gradom, videli smo pred mramornatimi stopnicami več vozov. Med njimi se je posebno odlikovala krasna kočija, v katero so bili vpreženi štirje iskri konjiči — bogato opravljani.

„Aj, Kurito Penkas je tu!“ Tako je vskliknil Ferdinand, tlesknil z rokami in skočil z voza.

Ko ga vprašam, kdo da je ta Kurito Penkas, pove mi, da je slaven borilec s turi, srčni prijatelj bratov in Manolov in predsednik klubu borilcev s turi. Tudi brat in Manolo sta uda tega kluba.

„Danes gredo na pristavo Pikota, da si izbero turov“, nadaljeval je Ferdinand. „V četrtek bode borba z njimi. Brat bode matador (morilec bikov), Manolo pa praporščak. Jaz sem še premajhen, da bi se udeležil. Ko pa zrastem, bodem tudi praporščak, pa še spretnejši kot Manolo. Vidiš, pletem si že lase v kito.“

Rekši sname švedsko čepico, da sem videl zlatolaso kitico, pretkano s plavo nitko.

Zasmejal sem se mu ter ga polasal za kitico.

„Mir!“ de mi, „če opazi brat, bode me dražil“.

Nato mi ovije ljubeznivo roko krog vratu in me popraša, če se bodem tudi jaz boril s turi.

„Ne“, zavrnem ga resno, „bodem mornar“.

„Tepče!“ zakliče Ferdinand in me sune od sebe. „Potem ne boš imel nikoli tako krasne kočije in tako iskrnih konj, kot Kurito Penkas“.

Zganil sem z ramení in šel molčič za njim po mramornatih stopnicah.

Prehodivši več mostovžev in bilardnico dospela sva v sobo, kjer je bival Manolo. Bilo je prostorno osmokatno stanovanje. Stoli in naslonjača so bili hrastovi, bogato izrezljani in prevlečeni z dragim kordunskim usnjem. V štirih kotih so stale štiri popolne bojne oprave: arabska, katere čelada je bila

ovita z belim turbanom; bogato cizelirana milanska in dva oklepa iz 13. stoletja. Prav tako so bile stene okrašene s popolnimi bojnimi opravami.

Velikansko, umetno zrezljano hrastovo mizo je moral občudovati vsak, kdor jo je videl. Poleg te sta bili še dve umetno vloženi skrinji iz 17. stoletja. Na pokrovih je bil grb Manolove rodovine.

Na to ozadje stare krasote je nagromadil Manolo, gizdalin našega časa, nabroj predmetov, katere stvari nestanovitna moda in spačen okus. Medenina, porcelanina, orožje, vsakovrstno lovsko orodje, biči, glasbeno orodje, akvarelne slike, fotografije slavnih pevkinj in lahkoživih krasotic — vse je bilo porazobešeno in razpostavljeno kar navskriž ob in po steneh.

Ko vstopiva, sedel je Kurito Penkas na umetno delanem stolu nekam samopašno križajoč nogo čez nogo. Pripovedoval je poslušalcem, kako se je boril v Parizu in koliko mu je prizadejal Napoleon III. Imel je Penkas kakih štirideset let. Postava je bila tako dovršena, kakor bi jo bilo izklesalo Fidijsvo dleto. Ljudska izrazovitost mu je bila globoko vrtana v lice; vendar je prosevala skozi te nekam trde poteze posebna mehkost in dostojnost, da je bila njegova zunanost zelo vabljiva.

Imel je zametast črn jopič in prav tak telovnik, izza katerega se mu je videla bogato vezena, z briljantnimi gombi okrašena srajca. Opasan je bil s pisano svilenjo prevezo.

(Dalje sledi.)

morajo na koncu poslušati, kako jih grdi ta ali oni vročekrvni mestni svetovalec, in kako se jim roga surova, plačana druhal po galerijah!

Ako pojde tako naprej, bodo kmalu poulični pobalini na glas in pred vsem svetom kazali pristno svojo „avita cultura“ — s psokami na slovensko duhovščino.

Gospôda pa v rumeni hiši na velikem trgu naj se dá vendar jedenkrat prepričati, kje je poštenje, kje ga ni, kje je resnica, kje laž, in naj se ne dá voditi onim, ki so jo že tolikokrat spravili na led, hoteči v slovenski duhovščini videti le — panslaviste!

Liga + 65.

Volitev v Zagrebu.

Iz Zagreba, 22. maja.

Kdor je bral zagrebške časopise zadnjih štirinajst dni, mogel se je osvedočiti, da je pri nas politična borba dosegla svoj vrhunec. Z obeh strani se je dekazovalo odločno, da je volitev v prvem volitvenem kotaru od eminentno politične važnosti. Vlada stranka zatorej tudi ni mirovala, čeravno je v tem kotaru več nego polovica volilcev činovnikov, ki po nazorih današnje vlade morajo samo vladnega kandidata voliti in nikdar opozicijskega. Opozicijski časopisi so trdili protivno ter branili svobodno glasovanje tudi pri činovnikih. Da je pala v tej borbi tudi kakšna ostreja proti nekim poznanim ličnostim med činovniki, ki brez potrebe vsiljujejo svoje politične nazore drugim, kdo bi to mogel zameriti. Ker je pa vlada odpustila radi glasovanja za opozicijskega poslanca pri zadnji volitvi jednega činovnika ter odstranila tudi jednega duhovnika iz konvikta, kjer je bil rektor, radi tega, ker je pogostil svoje politične prijatelje prigodom te volitve, vprašali so opozicijski časopisi bana, da naj se izjavi, more li činovnik svobodno glasovati ali ne. Na to vprašanje ni odgovoril niti ban, niti vlada, nego činovništvo, katero pa ni bilo vprašano. Činovništvo se je smatralo razžaljeno radi tega vprašanja od opozicijske strani, pa je sklicalo zategadel skupščino, v kateri se je sklenilo, da s prezirjem odbijajo od sebe pisavo opozicijskih listov, češ, da jim nobeden ne zapoveduje, kako morajo glasovati.

Večje ironije menda vendar ne more biti, nego je bila ta izjava, saj je dobil še pri vsaki volitvi vsak činovnik pozivnico za vladnega kandidata, a kaj pomeni proti glasovati, to so izkusili že mnogi značajni možje, kateri so pretrpeli razna preganjanja, pa se ravno to tudi zdaj godi. Čudno je zares, da se da na tak način najinteligentnejši razred prebivalstva slepiti ter si dati tudi naročevati za to resolucijo telegrame od zunanjega činovništva. Po zakonu ima biti volitev svobodna in zakona se treba držati, potemtakem ni pravično, če so možje, ki po tej postavi morejo glasovati za vladi protivnega kandidata, preganjajo in drugim zapostavljajo.

Celó imenovanje nadškofa zagrebškega se je vplelo v to volilno borbo. Neodvisni časopisi so razglasili, da je imenovanje nadškofa zagrebškega gotova stvar. Trdili so iz poverljivega izvora, da je imenovanje odobreno že 8. t. m. v Rimu. Ko bi se to obistinilo, potem so tudi dnevi sedanjega bana šteti, kajti on se je tega kandidata najbolj branil, in verjetno je, da bi radi tega dal ostavko. Vlada časopisi so te trditve proglasili kot popolnoma neosnovane. Po njihovi trditvi jih je opozicija le zato širila, da bega volilce, češ, da se posebno činovnikom ni treba nič bati in da morejo po svoji volji glasovati. Pri vsem tem pa je „Agramer Tagblatt“ ostal pri svoji trditvi o imenovanju nadškofa Stadlerja, ki bode nedvojbeno v kratkem zasedel stolico zagrebške nadškofije. Ta trditev je verjetna, ker omenjeni list ima prav poučene izvestitelje ter redko kdaj kaj trdi, kar se ne bi spornilo. In tako bode brž ko ne tudi v tem slučaju. Vlada listi pa bodo že našli izgovor, če se to proti njihovi volji zgodi.

Volitev se je vršila 19. maja. Vlada kandidat je bil znani dr. Pliverić, a opozicijski vseučilišni profesor Tadej Smičiklas, poznati hrvatski zgodovinar. Opozicija je dobro vedela, da ne bo prodrla s svojim kandidatom, ali je šla vendar vsa oduševljena v odločno borbo. Odkar imamo volitve v Zagrebu, še nobenkrat ni bil na činovništvo tako jak pritisek, kakor zdaj. Vse je moralo iti na volišče, tudi bolne so pripeljali, samo da se pokaže, koliko glasov ima vlada več nego opozicija. Bilo je treba oprati srsmoto propada v tretjem volilnem kotaru.

In to se je zgodilo, ali ne vprašajte, s kakšnimi sredstvi. V bodočih saborskih sednicah zvedelo se bode bolj natanko tudi o tem, za zdaj morajo molčati opozicijski časopisi, kajti Damoklejev meč konfiskacije jim visi neprenehoma nad glavo. Saj so ravno te dni zaprli vrednika „Obzorovaga“, in taka osoda čaka tudi vrednike drugih opozicijskih listov.

Ni tedaj čudno, da je bil vladni kandidat izvoljen z veliko večino; dobil je od 581 glasov 361, opozicijski 170 glasov, 95 glasov ni bilo oddanih. Od vseh 826 volilcev je le ena tretjina mestjanov, vsi drugi so činovniki, pa se more reči, da je dr. Pliverić činovniški poslanec, a profesor Smičiklas je dobil same mestjanske glasove poleg 6 glasov vseučilišnih profesorjev.

Dokler ostane tedaj sedanji sistem, ni nade, da bi v tem kotaru mogel prodreti opozicijski kandidat. Mestjanstvo zagrebško pa je pokazalo pri tej volitvi, da je probujeno in da dobro razume, kam vodi Hrvatsko današnji sistem, da se je zatorej oklenilo domoljubne ideje, katera edina more rešiti hrvatski narod iz današnjega odvisnega položaja od strani Ogerske, ki čim dalje bolj posega za hrvatskimi pravicami v kljub glasovite nagodbe, na katero se vladni ljudje vedno pozivljejo, Mažari pa jo neprenehoma prezirno kršijo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. maja.

Sprememba dolnje-avstrijskega volilnega reda. Sedaj, ko so se predkraji pridružili Dunaju, je potrebna sprememba volilnega reda, ker deli dunajskega mesta vendar ne morejo voliti s kmetskimi občinami. Ze v lanskem in letošnjem zasedanju se je razpravljalo o tej stvari, ali se še sedaj ni rešila. S prva bi bili liberalci radi, da dunajski župan dobi virilen glas. S tem so se nadejali pridobiti jeden mandat. Vlada pa v to drugače ni hodela privoliti, da se število poslancev notranjega mesta za jednega zmanjša. Liberalci so vsled tega odstopili od svoje zahteve. Vlada in liberalci so bili letos že jedini, ali konservativci in protisemitje so pa zahtevali, da se dunajski mandatje pravičneje razdele. Sedaj imajo namreč deli mesta, v katerih gospoduje židovstvo, preveč poslancev. Protisemitje so izjavili, da se odtegnejo glasovauju, ako se volilni red po njih želji ne spremeni. Liberalci so pa rajši odložili vso stvar za jedno leto. Drugo leto se bodo pa najbrž morali udati, kajti brez protisemitov nimajo potrebnih treh četrtin, ki so potrebne za sklepčnost o premembi deželnozbornskega volilnega reda.

Dijaško gibanje. Ker je rektor obljubil dijakom v Inomostu, da se bode potegnil za njih pravice, in priznal, da je gibanje opravičeno, hočejo dijaki zopet obiskavati predavanja. Govori se, da hoče vojno ministerstvo deloma prijenjati, pa le bolj navidezno. Sedanje postopanje vojaških oblastev se pa ne vjema z zakoni. V bodoče pa bajé ne bode pri imenovanju rezervnih častnikov predlagali nobenega, ki je ali ki je bil član kake dijaške zveze. Tako postopanje bi pa bilo po mnenju vojaških oblastev popolnoma pravilno. Za pridobljenje častniškega dostojanstva ne dajo pravice najboljši izpiti, temveč vojno ministerstvo ima dotičnike predlagati po svojem preudarku, cesar pa imenovati. Če koga vojno ministerstvo ne priporoči in ga cesar ne imenuje, se zaradi tega nema pravice pritoževati. Če se res vojaška oblastva poprimejo takega postopanja, bode dijaško društveno življenje vsekako trpelo, kajti marsikdo ne bode pristopil nobenemu društvu, da bode mogel postati rezervni častnik.

Srbske razmere. Če se tudi liberalci volitve ne udeležé, ali vendar se kaže, da brez izgredov pri volitvah ne bode. Prebivalstvo je vsled hudih agitacij in po pritisku pri raznih prejšnjih volitvah silno razburjeno. Radikalni kmetje v piroškem okraju so že napali več naprednjaških agitatorjev. Kakor se kaže, se kmetje hojé, da bi se naprednjaki zopet ne popeli na površje. Postopanje Garašaninovo je pri narodu še v več ozirih v kaj slabem spominu. Minister notranjih stvari je dal oblastvom stroga navodila, da naj gledajo na red. — Radikalci postavili so kandidate v vseh okrajih. Mej drugimi kandiduje polkovnik Raša Miletić, ki je bil pred dvema letoma vojni minister in je bil odstopil, ker so se porabljali vojaki pri iztiranju kraljice. V skupščini bajé misli predlagati, da se generala Bo-

gičević in Belimarković postavita pred vojno sodišče, ker sta tedaj ukazala streljati na narod.

Ministerska kriza v Italiji. Nenadoma je prišlo do ministerske krize. Zbornica je zavrgla budget pravosodnega ministerstva. Soditi po prejšnjih dogodkih je več stvari krivo temu dogodku. Nekateri poslanci niso z ministrom zadovoljni, ker je predložil zakon, da se kaznujejo župniki, ki poročé koga, ki se poprej ni civilno poročil. Drugim pa minister ne ugaja, ker še dovolj ne preganja cerkve. Nekaterim poslancem ni prav, da vlada huje ne preganja bančnih škandalov, drugim pa zopet ni prav, da minister sploh vseh neredov pri bankah ni popolnoma potlačil. Vse ministerstvo je dalo svojo ostavko, ali po poslednjih poročilih se bode pa vendar le toliko premenilo, da odstopi pravosodni minister. Drugi ministri pa vsi ostanejo. Da bi ministerstvo odstopilo, tudi kralj ni maral, ker bi bilo težavno pri sedanjih razmerah, sestaviti kako drugo ministerstvo, ki bi imelo zaupanje zbornice.

Goltz paša. Te dni je izstopil iz turške vojske Goltz paša in se povrne v Nemčijo. Deset let je služil v Nemčiji, kjer je mnogo storil za reformo turške vojske. Posebno pozornost je obračal na povečanje izobraževanja turških častnikov. On je pa bil tudi pravi mož za to. Jako je izobražen. Bil je dalje časa major v pruskem generalnem štabu, kjer so ga nekaj časa jako čislali. Odlikoval se je v vojni proti Franciji. Goltza pa ni navdajala ona pruska vojaška ošabnost, ki misli, da vse le nemški častniki najbolj vedó. Leta 1877 je izdal knjigo o Gambetti in njegovih vojskah, v kateri priznava velike vojaške sposobnosti temu francoskemu civilistu. Zaradi te knjige so ga začeli mrzeti vojaški krogi. Ko se je pa bil pozneje še izrekel za dveletno aktivno službo, se je pa tako zameril višjim krogom, da so ga prestavili iz generalnega štaba k 96. polku. To ga je užalilo in pri prvi priložnosti je vstopil v turško vojsko, kjer je hitro spoznal dobre lastnosti turškega vojaka in se je pri vseh reformah jako oziral na turške razmere. Samo domači turški častniki so mu kot tujeu večkrat delali ovire.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. maja.

(Apostolski blagoslov.) Prezvizišni knez nadškof goriški pooblaščen so od sv. očeta, podeliti povsod, koder bodo imeli letos kanonično vizitacijo, apostolski blagoslov.

(Nevarno je zbolel.) kakor se nam s Stažerskega poročá, prevt. gospod knezoškof graški, dr. Z w e r g e r, tako, da v nedeljo popoldne ni mogel deliti zakramenta svete birme, dasi so bili birmanci že v vrste postavljeni. Telegrafično naprošeni premf. g. knezoškof lavantinski, dr. Mihael Napotnik, odpeljali so se takoj v Gradec, kjer so včeraj in danes delili zakrament svete birme.

(Kanonična vizitacija in birmovanje) se bodo od 4. do 14. junija vršilo po sledečih farah oziroma kuracijah v i p a v s k e i n i d r i j s k e dekanije: Dne 4. junija dopoldne birmovanje in kanon. vizitacija v St. Vidu; 5. jun. dopoldne v V r a b č a h; 6. jun. dopoldne v P o d d r a g i, popoldne kanonična vizitacija v L o z i c a h; 7. jun. dopoldne v V i p a v i; 8. jun. dopoldne v G o č a h; 9. jun. popoldne kan. vizitacija na S l a p u; 10. jun. dopoldne v B u d a n j a h, popoldne kan. vizitacija v V r h p o l j u; 11. jun. dopoldne v Š t u r j u, popoldne vizitacija v U s t i j a h; 12. jun. dopoldne v P l a n i n i; 13. jun. dopoldne v P o d k r a j u, popoldne vizitacija na C o l u; 14. jun. dopoldne na Č r n e m v r h u. — Dodatno k temu vsprejdu poizvedeli smo iz knezoškofijske pisarne, da se bodo druge kanonične vizitacije in birmovanja, ker prevzišni gospod knezoškof že dalje časa nekaj boleha, vršile še le meseca septembra, in sicer v dekaniji p o s t o j n s k i i n t r n o v s k i, posebno na tistih krajih, kjer od l. 1885 sem še ni bilo škofovske vizitacije. — Ako se pa želi birmovanje tu in tam tudi v drugih dekanijah, sporoči naj se to ko prej mogoče knezoškofijstvu, ker bodo prevzišeni po mogočnosti vstregli izraženim željam.

(Delegacije) pričnó ozborvati v četrtek. V soboto jih vsprejme cesar.

(Pomanjkanje vode.) Iz S u h e K r a j i n e se nam poročá: Huda je lakota, a še hujsa je žeja, in to skušamo mi ubogi prebivalci v Suhi Krajini vsako leto brez izjeme; saj že ime kraja kaže, da trpimo pomanjkanje vode. Dve uri na dolgo in ši-

roko leto in dan ne teče nikjer živa voda, kapnice pa in kali usuše se redno vsako leto, dasi varujemo vodo, kakor olje. Take suše, kakor je letos, pa še stari ljudje ne pomnijo. Britka žalost trga človeku srce, ko vidi vsled žeje in lakote oslabele živino in medle ljudi. Po jedno in dve uri daleč morajo trpinji voziti vodo iz reke Krke. Voz za vozom škriplje po strmi in grudasti cesti od Fužin do Ambrusa in drugih vasij, priletni možaki in sključene ženice so vedno na potu s težkimi škafi in brentami od potoka Globočca po hudih klancih in kozjih stezah proti domu. Večkrat se prigodi, da zdaj temu, zdaj onemu oslabele vol pade na tla. Nemogoče je opisati to revo in nadlego ljudij in živine. Pred tremi leti že je vis. deželni zbor sklenil, da se napravi vodovod od Krke do Ambrusa, kjer je središče Suhe Krajine, ali še danes ne vemo, ali se bodo spoznile naše nade. Kakor slišimo, so vsi operati gotovi in pred jednim letom slavni c. kr. deželni vladi predloženi. Naj bi vendar merodajni gospodje pospešili to stvar in ljudstvu, ki si samo ne zna in ne more pomagati, olajšali nadlogo. Kakor smo brali, delile so se mnogim drugim občinam za vodovode izdatne podpore, in vendar ga gotovo ni kraja na Kranjskem, ki bi bolj potreboval podpore za vodo, kakor so vasi v Suhi Krajini. Drugod, na primer na Vrhuški in v Ribnici imajo dovolj vode ter so v ta namen dobili veliko podporo, mi pa bi bili zadovoljni in veseli, ko bi imeli sploh vode. Mi privoščimo vsem potrebnim deželno podporo, prosimo pa, naj bi se vendar tudi nas usmili. Vemo, da se stvar ne da na migljaj izvršiti, toda čakati leta in leta brez upanja, to je, kar nam najbolj greni naše že itak revno življenje. Naj se gg. poslanci zopet oglasijo na primernem mestu in nam pomagajo; vsi jim bomo gotovo od srca hvaležni.

(V Poddragi zopet cerkveni rop.) V noči od binkoštno nedelje na ponedeljek so vlomili roparji v farno cerkev poddraško, razbili so tabernakeljnova vrata in ukradli ciborij ter 13 malih in jedno veliko sv. hostijo. — Na potu iz Poddrage v Sentvid je v ponedeljek dopoldne v živi meji dobila neka ženska ciborijev pokrov brez križa. Sv. hostij niso dobili.

(Osobna vest.) Nekdanji tajnik c. kr. kmetijske družbe kranjske, sedaj privatni docent na graški tehnični visoki šoli, gosp. dr. E. Kramer, imenovan je vodjo gospodarsko-kemičnega poskušališča v Celovcu.

(Pogrešanega inženirja Thomana) našli so v soboto v Prebačevem pri nekem mlinu v vodi. Zapazila je neka dekla človeško truplo tik mlinskega kolesa, ko je zajemala vodo. V soboto popoldne došla je na mesto komisija iz Kranja, v nedeljo pa iz Ljubljane. Konstatovala se je rana na levi strani lica, in da je bil ponesrečenec najbrž v vodo pahnen. Državno pravdnitvo je odredilo preiskavo. Truplo je bilo v Kranju blagoslovljeno, potem pa v Ljubljano prepeljano.

(Nov časnik.) S Koroškega: Dne 3. junija t. l. prične v Špitalu na Zgornjem Koroškem izhajati nov nemško-nacionalen list „Oberkärntner Wochenblatt“. Izhajati bo vsako soboto, stal na leto 6 gl. Izdaja ga tiskar R. Bertschinger, vreduje A. Winkler. Tendence mu je, kakor veli prvo naznanilo, „nemško in avstrijsko“. Novi list je naperjen proti „Deutsche allg. Ztg.“ v Beljaku.

(Predavanje v mestni dvorani.) Kakor smo naznanili v sobotni številki, je predaval danes od devete ure naprej v mestni dvorani g. dr. Kornauth z Dunaja, kako pokončevati škodljive miši, ki so tako za sadjerejca kakor za poljedelca mnogokrat prava nadloga. Nad 30 udeležencev, največ učiteljev, je pozorno sledilo temeljiti razpravi. Napravili so se pa tudi tukaj praktični poskusi. Natančneje poročilo še priobčimo.

(Preganjane zaradi glasovanja.) S Koroškega dne 20. maja: V zadnji številki poročate pod zgoranjim zaglavjem, kako se na Hrvaškem postopa z onimi — nesrečniki, ki ne trobijo brezpogojno v rog Mažaronov. Vedite, da tudi v ljubem Korotanu prav nič nismo na boljšem! Evo dokaza: V Črni vršila se je letos marca meseca občinska volitev. Z vsa silo delali so nemčurji, večinoma uradniki tamošnjih fužin, na to, da bi se vzdržali ob občinskem krmilu, — a zaman; kajti zmagala je slovensko-katoliška stranka. Nasprotniki so uporabili, da bi bili zmagali, najhujše nasilstvo, zlasti pritiskali na od fužin odvisne delavce! Jokajoč se (!) glasovali so mnogi za nemčurske kandidate, zoper

svoje prepričanje, zoper svojo vest! No, vkljub takim nečastnim sredstvom propadla je nasprotna stranka! A ker se jej vendar niso udali vsi fužinski delavci, se sedaj — maščuje nad temi — trdovratneži! Odpustila je lastnica fužin („Bleiberger Union“) štiri delavce, ki se niso dali terorizirati ter so glasovali s slovensko-katoliško stranko! In kaj takega se imenuje na Koroškem — nemško-liberalno!

(Umrl) je v Trebnjem na binkoštni ponedeljek gosp. Anton Rozman, po domače „Urekar“, ključar farne cerkve, po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, star 73 let. Naj v miru počiva!

(Iz Kranja) se nam piše dne 21. t. m.: Danes popoldne smo spremili do savskega mostu ranjega inženirja g. Karola Tomana, da so ga potem odpeljali v Ljubljano v družbinsko rakev. Dne 20. t. m. so ga našli blizu Pribačevega v Savi, kjer je bil 13 dni v vodi. Samoumor je izključen, ali je ponesrečil, ali je bil zavratno umorjen. Za zadnje gori želó to, da ni imel niti denarja, niti prstana na roki. Daljna preiskava bo osvetila to temoto. Ranjki je bil blag, delaven, vesten in zelo izobražen mož in ostane nam Kranjcem v blagem spominu. R. i. p.

(Načrte vipavske železnice) poslalo je ministerstvo v Gorico. Tri tedne bodo na ogled pri c. kr. okr. glavarstvu.

(Ogenj v cerkvi sv. Katarine.) Binkoštno nedeljo zjutraj o petih se je vnelo v zakristiji cerkve sv. Katarine v Zagrebu. Ogenj se je hitro razširil ter je bila vsa sreča, da so bila vrata od zakristije v cerkev zaprta, drugač bi bila nekdanja lepa jezuitka cerkev postala žrtva plamena. Z veliko požrtvovalnostjo so ognjegasci udušili ogenj že v zakristiji, ali je pri vsem tem vendar le mnogo škode, kajti izgorela je vsa dragocena cerkvena oprava, ena krasna infula, in mnogo drugih dragocenosti. Škoda se ceni na več tisoč gold. Kako je nastal ogenj, ne more se dokazati.

(C. kr. namestništvo tirolsko) je dovolilo, da se z dnem 15. t. m. iz Kranjske na Tirolsko in Predarelsko zopet sme uvažati parkljeva živina, ker je bolezen na parkljih in gobcu v naši deželi popolnoma ponehala.

(Sijajen shod) je imelo „Katol. polit. in gosp. društvo za Slovence na Koroškem“ dne 14. t. m. v St. Janžu v Rožni dolini. Shoda udeležilo se je nad 200 kmetov. Vodil je shod bl. gosp. podpredsednik V. Legat. Vladnega zastopnika ni bilo navzočega. Govorili so: g. F. Haderlap o namenu društva in o šolah, g. F. Kandut o političnih strankah na Koroškem, g. V. Legat o političnih borbah, č. g. Fr. Stingl o gospodarstvu, priporočujoč kmetom krščansko življenje, treznost in varčnost. Razven imenovanih so še govorili: gg. Colarič, M. Stih, Kandut i. dr. Po zborovanju vršila se je živahna prosta zabava, pri kateri so peli kotmirski peveci. — Prihodnji shod priredi „Katol. polit. društvo“ dne 4. junija v Dobrlivasi, v gostilni g. Brevnika (hôtel „Slavija“).

(Suša.) Po Dolenjskem še vedno dežja prosimo. Napravila se skoró vsak dan, a pada ga le, da se prah zmoči. Vode pomanjkuje, kakor malokdaj po letu. Krme bo malo, živina po ceni.

(Prazen odgovor.) Na naše javno vprašanje z dne 16. maja dobili smo od g. Pirea ta-le piškavi odgovor: Sklicevaje se na § 19. tiskovnega zakona izvolite sprejeti v. c. svoj list na mestu, ki ga zakon določuje, sledeči popravek notice „Javno vprašanje“ med dnevnimi novicami „Slovenca“ z dne 16. maja t. l. št. 111.: Ni res, da bi bil jaz lovil gosp. Planinca na Zidanem mostu, ker niti nisem vedel, da pride tja; res je pa, da je on vedel za mojo navzočnost na kolodvoru na Zidanem mostu, koder mi pride nasproti in koder se pozdraviva. Ob prihodu večernega vlaka sva se razšla, ne da bi ga bil povabil se peljati z mano. Ni res, da bi bil jaz povabil g. P. k sebi v II. razred, ko vendar dobro vem, da se on vozi v III. razredu in vrhu tega sem pa želel se sam voziti, ker sem bil zaspán, kajti bil sem tisti dan od tretje ure zjutraj na nogah in utrujen od dolge vožnje in hoje ter od predavanja. Res je pa, da je g. P. pristopil k meni pred vagon in rekel: „Vi se gotovo vozite v II. razredu, se bodem pa še jaz.“ Vzlie mojemu molčanju je šel g. P. vendar doplačat k blagajni in vrnivši se me je najdel v kupeju II. razreda. Na vabilo odličnega ljubljanskega gospoda se sem preselil potem v drugi kupej, kamor mi je g. P. sledil, ne da bi ga bil povabil. Ni res, da bi bil jaz z

vprašani po razmerah v Boštanju hotel proti komu hujskati in sicer tem manj, ker sem stavil ta vprašanja le vsled vednega pogovora, ki se je vršil pred dle časem z g. Planincem in g. D. na ljubljanskem kolodvoru. Ni res, da se je g. P. po dotičnih vprašanjih nevoljno obrnil v stran in ni potem spregovoril z mano niti besedice več do Ljubljane, ampak res je, da je g. P. potem še veliko z mano govoril o licencovanju bikov, o škropljenju trt, o nekem nemškem predavanju v Sevnici itd. in sicer do Zagorja, koder je vstopil litijski gospod okrajni glavar. Od tega časa naprej ni nagovoril nobeden izmed navzočih več g. P. Ni res, da sem imel na svojem uradnem potovanju misijo hujskati zoper duhovnike in da bi bil v ta namen celo lovil in k sebi vabil g. P., ampak res je, da sem stavil dotična vprašanja brez vsacega zléga namena in da se je gosp. Planinec proti moji volji pridružil v kupej II. razreda. V Ljubljani, 17. maja 1893. Gust. Pirec.

(Razpisane fare.) Do 21. junija t. l. so razpisane nastopne fare: Bloke v cirkiški dekaniji, Mošnjice v radovljiški dekaniji, sv. Duh v leskoviški dekaniji in Brezovec v ljubljanski dekaniji.

(Stalni dopust.) Gospod dr. Adolf Baar, c. kr. profesor na goriški gimnaziji, strokovnjaki poznavatelj klasičnih jezikov, dobil je kot voditelj licealne knjižnice stalen in popolen dopust.

(Prenos mrtvih ostankov Janka grofa Draškovića Trakoščanskega.) „Matica Hrvatska“ je na svojej glavni skupščini lanijskega leta enoglasno sklenila, da se prenese mrtvi ostanki Janka grofa Draškovića zaradi njegovih velikih zaslug kot utemeljitelja „Matice Hrvatske“ v glavno mesto Hrvatske ter je zdaj, ko so za ta prenos vse priprave dogotovljene, odločila sledeči mesec junij. 12. junija se bodo izkopali mrtvi ostanki ranjkega v Gornjej Radgoni na Štajerskem ter položili v krsto, a 13. junija pa se bodo obavile v cerkvi sv. Petra v Gornjej Radgoni svečane zadušnice za ranjkega. 14. junija se odpošlje krsta po železnici iz Badgone na Spielfeld, Maribor, Celje in Zidanmost v Zagreb, kamor bode prispela na južni kolodvor s popoldnevnim vlakom, a še tisti večer prepelja na državni kolodvor. 15. junija zjutraj ob 7 bode svečani spreved od državnega kolodvora najpoprej v stolno cerkev, kjer se bodo ob 8 odpele svečane zadušnice, a od tukaj na centralno pokopališče, kjer bodo položeni ostanki pokojnega grofa Janka Draškovića na večni počitek med njegove ilirske vrstnike v arkadi za „hrvatske preporoditelje“. „Matica Hrvatska“ pozivlje za sedaj vse oblasti in zavode k tej žalostni svečanosti, a potanki razpored za spreved 15. junija bode kasneje objavila.

(Zagrebski nadškof.) Iz Hrvatske: Dr. Stadler je vendar imenovan zagrebskim nadškofom. Naš uradni list „Narodne Novine“ so prve to objavile, torej ni več dvoma. Te dni je dr. Stadler odpotoval na Dunaj, kamor ga je poklicalo Njegovo Veličanstvo. — Čez dve leti je ogromna zagreb. nadškofija brez višjega pastirja. Tega ni kriv ne sv. Oče ne presvetli cesar, temveč deloma ogerska, deloma naša vlada. Pa ves njuni napor ostal je brez vspeha. Že sto let ni bila zagreb. vladikovina toliko časa brez škofa. Vsaka vlada je bila bolja od sedanje. Res, hvaležni moramo biti „izvršku človeštva“, sivolasemu jetniku vatikanskemu, da se ni vpognil našim domačim in nedomačim nasprotnikom, da si so mu se vsem mogočim žugali in pretili. Do zdaj smo ga ljubili, v bodoče ga bomo še bolj. Bog nam ga ohrani do skrajne meje življenja človeškega! Narod naš si pa lahko častita, da dobi v Zagreb svojega sina po krvi in duhu, sina, kateri bode zanj žrtvoval svoje duševne in telesne sile, kateri pojde po poti resnice in pravice. To je za nas neizmerne koristi. Začelo se bode novo življenje v verskem in političnem oziru. Zato mu vže zdaj kličemo: Bodi nam pozdravljen, naš ljubi prevzvišeni vladika! — Ban Hedervary je rekel: Kedar pride Stadler v Zagreb, pojdem jaz iz Zagreba“. Naj zdaj le stori, kar je prej sklenil. Mi vsi se bomo radovali njegovega odhoda. In to po vsej pravici. Zakaj ni ga bilo še pri nas bana, kateri bi bil Hrvatom toliko škodoval, kakor Hedervary. V ta namen se je družil s pravoslavnicami, luterani, kalvini, da, istimi ždi. Z njih pomočjo je skoraj popolnoma vdušil versko in narodno zavest. Tudi velik del duhovščine je spravil na neprelepi način na svojo stran. Iz sabora je pahnil nekaj toli močno opozicijo ter ga napolnil s kimovci, ki nimajo ne srca ne ušes za mili narod, iz katerega so išli. On je povzročil naš odpor proti

Mažarom pred nekaj leti. Narod je materialno in tu in tam tudi moralno oslabilen. Tačega terorizovanja ni bilo še v Hrvatski, kakor pod sedanjim banom. Kakor je bil Tisza s svojo gardo najhujša mora za Ogersko, tako je Hedervary za Hrvatsko. Gotovo se je Kuen učil pri Tiszi azijskega terorizovanja, saj je z njim po svoji kalvinski soprogji v najbližjem sorodstvu. — Tisza je šel davno; treba je, da gre tudi njegov učenec Hedervary.

(Tužno stanje v hrvatskem Primorju.) Srečna bi bila Avstrija, ko bi njeni močnejši narodi bili pravični manjšim, kakor Nemci Slovencem, Mažari Hrvatom, i. t. d. Koliko bi se potem pomnožilo blagostanje vseh avstrijskih narodov! Ali do tega, žalibože, ne pride; večji narodi zatirajo manjše, izkoriščajo jih v svojo moč in povzdigo. V tem se pred vsemi drugimi odlikujejo Mažari. — Kar smo stopili po nagodbi z njimi v bližnjo zvezo, nas zatirajo, kjer le morejo. V ta namen so nam poslali Kuena za bana. On jim kaj pridno pomaga pri zatiranju Hrvatov. Da, on še več stori s svojo vlado, kakor Mažari. Cesar ne morejo Mažari izvesti, to izvede Hedervary. Zato naš narod silno peša. Ima sicer v Hrvatski in Slavoniji plodno zemljo, a ipak ga tere revščina, ker vlada zanj v gospodarskem oziru ne stori ničesar. Se revniši so pa naši Primorci. Kolik je tukaj kras! Kamor obrneš oko, vidiš sam kamen. Avstrijska vlada pogozduje ondodni kras, a naša se ne gane. Za vse ima denarje, samo za narod ne, kateri plačuje ogromne davke. Siromašno ljudstvo je samo sebi izročeno. Ni moža, da bi se zanj potegoval. Prej so naši Primorci imeli zaslužek na morju, a Mažari so jim še tega vzeli. Najpreje so nam vzeli Reko, središče našega pomorskega gibanja. To mesto širijo, povzdigujejo, polnijo ga z blagom. Marsikatero dobro službo je imel prej domačin, zdaj jo ima Mažar. Tako je v sodnijskih, pomorskih in železniških uradih. Čim bolj se širi Reka, tem bolj propada naše Primorje. Zda si Mažari mislijo: Storimo kaj malega za Primorce, kateri so zdaj od vseh zapuščeni. Ljudstvo boče nas imelo za svoje rešitelje, se nas boče oklenilo, naše boče ono in njegovo Primorje. In da bi to dosegli, mislijo dati Senju višjo gimnazijo, Crkvenici so dali kopališče, Karlobačanom nameravajo dati tobačno tovarno. Tudi za Bakar imajo nekaj v pektoralu. Tako mečejo narodu našem pesek v oči ter hočejo veljati za njegove odrešitnike, dočim so njegovi trinogi. Mnogi Primorci se veselijo teh kostij; ne spoznavajo namreč zvišče. Kakor so si Mažari nepostavno osvojili Reko, tako si mislijo osvojiti celo hrvaško Primorje. Zato treba pozornosti na vse strani, da se to ne zgodi.

Telegrami.

Dunaj, 23. maja. Predsednik najvišjemu sodišču v p. vitez Schmerling je ob 2 uri popoldne umrl.

Berolin, 22. maja. Cesar je zaukazal vojaški upravi, da vaj vojaških dopustnikov, ki bi imele biti v volitvenem času, ne odklada, temveč popolnoma opusti z ozirom na to, da se potem začne žetev.

Pariz, 21. maja. Danes dopoldne je ustrelil krčmar Coupe svojo ženo in dva otroka, potem pa tretjega otroka in sebe nevarno ranil. Krivo temu je zguba pri totalizaterju.

Pariz, 22. maja. V več krajih na južnem Francoskem je toča pokončala trto in poljske pridelke.

Pariz, 23. maja. Dupny se je semkaj povrnil. — Bivši rumunski ministerski predsednik general Florescu je tukaj umrl.

Bordeaux, 22. maja. Pri banketu v našem mestu je senator Goblet dolgo govoril. Naglašal je, da Francijo le obnovenje vojaške sile varuje pred tujimi napadi. Leta 1889 se je Franciji približala Rusija. Seveda bi zveza s to državo Franciji dala prejšnjo veljavo v svetu.

Peterburg, 22. maja. Včeraj se je uradno proglasil zakon, da se odpravi telesno kaznovanje žensk, obsojenih v prognanstvo.

Madrid, 23. maja. V Cuevasu v almerijski pokrajini so čutili silen potres. Človeških žrtev ni.

Kristijanija, 22. maja. Včeraj se je je usadila zemlja pri Vaerdalenu. 40 hiš ob kanalu je uničenih. Kacih 100 ljudi je mrtvih. Škode je milijon kron.

Kristijanija, 23. maja. Pri Vaerdalenu se je usadila zemlja. 119 je mrtvih, 44 so jih rešili.

Atene, 23. maja. Včeraj zvečer sta se tukaj čutila dva močna podzemna sunka.

London, 22. maja. V nedeljo je bila v Hydeparku velika demonstracija za irsko samoupravo. Navzočih je bilo nad 50.000 ljudi.

Tralee (na Irskem), 23. maja. Živinski vlak, na katerega sta bila priklenjena dva vagona za potnike, je skočil z mostu v reko. Del vlaka je ostal nepoškodovan na mostu. Strojvodja in 2 kurjača so mrtvi. 11 potnikov je bilo poškodovanih.

Umrlj so:

18. maja. Marija Skalja, gostija, 65 let, Stari trg 1, jetika. — Barbara Praček, krojačeva žena, 20 let, Reber št 4, jetika.

19. maja. Terezija Lacheta, stotnikova žena, 35 let, Knaflcove ulice 4, jetika. — Aleksander Schneider, agent, 72 let, Francovo nabrežje 29, krvavenje črevesa.

V bolnišnici:

17. maja. Franc Blansček, gostjač, 54 let, pneumonija. — Jožef Zarnik, dninar, 46 let, edem na možganih. — Marjeta Pečman, gostija, 57 let, vitium cordis.

18. maja. Jera Medved, gostija, 73 let, plućnica.

St. 4933.

Prodá se takoj hiša z vrtom na Poljanski cesti št. 37. Natančneje 262 3-2 pripravna za vsako kupčijo. — Natanko pové lastnik.

Za Kranjsko se razpišejo sledeče

službe okrožnih zdravnikov,

in sicer:

a) z letno plačo 800 gld.:

1. v Bohinjski Bistrici; 2. v Črnomlju; 3. v Kočevski Reki; 4. v Senožečah; 5. v Železnikih;

b) z letno plačo 600 gld.:

6. v Logatcu; 7. v Radečah; 8. v Št. Petru na Krasu event. v Postojini.

Prosilci za jedno teh mest vložé naj svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do 15. junija 1893. leta

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenost do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomsedeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 18. maja 1893.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
20	7. u. zjut.	732.8	13.4	sl. vzh.	jasno	14.40 dež
	9. u. pop.	733.0	14.0	sl. jz. zapad	oblačno	
	9. u. zveč.	733.5	19.4	sl. vzh.	jasno	
21	7. u. zjut.	734.2	10.4	brezv.	megla	0-60
	9. u. pop.	732.6	22.0	sl. jz. zapad	oblačno	
	9. u. zveč.	733.2	15.8	sl. vzh.	jasno	

oređnja temperatura obeh dni 15.7° in 16.1°, oziroma za 0.7 nad in 1.0° nad normalom.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(108) 16 zobozdravnik

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo 1892. l. v zlatu.

Zajamčeno s prvo hipoteko na železnicah Rušenk-Varna, Kaspičan-Sofija Kistendil in pristanišči Burgas in Varno.

Popolnoma davka in pristojbin prosti za zdaj in za zmeraj.

Povračljivo al pari v polletnih žrebanjih v 33 letih.

Se ne more konvertovati do 1898. leta.

Mejnarodni naložni papir, kotovan na Dunaju, v Berlinu, Amsterdamu in Genfu.

Se obrestuje po sedanjem kurzu s 6.30%.

Menjalna delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstr. 75 B.

Razpis.

279 3-1

Dunajska borza.

Dne 23. maja.	
Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 . 40 .
Zlata renta 4%, davka prosta	117 . 10 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 . 25 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	979 . . .
Kreditne akcije, 160 gld.	333 . 25 .
London, 10 funtov strl.	123 . 75 .
Napoleonador (20 fr.)	9 . 81 .
Cesarski cekini	5 . 84 .
Nemških mark 100	60 . 30 .

Dne 20. maja.	
Ogerska zlata renta 4%	115 gld. — kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 . 45 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 . . .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	165 . . .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . . .
Zastavna pisma avstr. oser. zem. kred. banke 4%	98 . 80 .
Zastavna pisma	100 . . .
Kreditne srečke, 100 gld.	196 . 75 .
St. Genois srečke, 40 gld.	67 . . .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139 gld. 50 kr.
Avstr. rubežega krifa srečke, 10 gld.	18 . 30 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	— . . .
Salmove srečke, 40 gld.	69 . . .
Windischgraezove srečke, 20 gld.	70 . . .
Ljubljanske srečke	22 . 75 .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 . 50 .
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2940	— . . .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— . . .
Papirnih rubežev 100	128 . . .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.